

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 63. Novi tumultus in Bohemia a Rochisana suscitati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

Sæcul. XV.
A.C. 1437.

§. LXIII.

Novi tumultus in Bohemia a Rochisana suscitati.

Interim Rochisana animo elatus, ac estimatione sui tumidus, turbarum & dissensionum semina, quæ in Bohemia feliciter suffocata credebantur, indies magis dispersit. Is ad Parochialem Ecclesiam S. Mariæ de Praga, cuius parochalem sollicitudinem usurpaverat, sese recepit, ubi Archi-Præfusatum Pragensem libi Apostolicis literis afferendum expectabat, easque diutius retardari ægerrime ferebat; verebatur enim, ne Monachorum ad sua Monasteria, quæ adhuc integra servabantur, redeuntium meritis, immodice nominis sui gloria decresceret. Ergo horum studia præventurus, ex Bohemiæ finibus omnes ejicere animo statuit, nec perversum animi sui consilium aperire dubitavit, inquiens: *Veniant noctis dietim ad nos dæmones, quos Monachos vocant: his studium est ejicere nos de veritate: at si Viri Christianæ Religionis ardore serventes (ita suos appellat Hussitas) fueritis, prius eosdem mecum expelletis.* Sigismundus, cum hæc perciperet, indignatione tanto justiore excanduit, quo certiore præfigio eandem seditionum tempestatem, quam mox sedaverat, denuo resusci-

resuscitari metuit: quapropter ad Rochi- sœcul. XV.
fanæ dicta respondit: *Imo nos prius Ro-*
chisanae sanguinem non inviti ante aras po-
tius libabimus, quam ut eidem adeo scele-
stum facinus exequendi spatium relin-
quamus. Rochisana præsentiscens vitæ
suæ periculum, quod sibi eo gravius im-
pendere timebat, quo tardius mansuetis-
simam Imperatoris indolem ad vehemen-
tes iræ motus concitari noverat, clam
fuga se proripuit. Ait infaustus Sigis-
mundi obitus paucis ex post diebus e-
veniens, Rochisanam suo metu exemit,
Bohemiam vero turbis, a quibus Impe-
rator eam vindicare cogitabat, infeliciter
involvit.

A.C. 1437.

§. LXIV.

Sigismundi Imperatoris obitus.

Jam a longo tempore fatigentes corpo- *En. Sylv.*
ris vires extremam vitæ diem Sigis- *Hist. Bohem.*
mundo Cæsari præsagiebant. Igitur *c. 50. 55.*
Hungaros eum stipantes, quos tenerri-
mo complectebatur affectu, manifestato *Krantz. 12.*
mortis suæ periculo, allocutus dicebat: *Wandal. I.*
mihi fixum, ratumque est, Bohemia ex-
cedere, atque ut idem serio faciatis, vo-
bis consulo; timeo enim, ne Bohemi
post obitum meum in vos tanquam sectæ
suæ hostes seditionem moveant, vosque
bonis, aut forte etiam vita spolient, si in-

U 5 ter